

ผลการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี การปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อการกำกับ อารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี*

The Effects of Cognitive Behavior of Group Counselin on Emotion Regulation of Chonburi Juvenile Delinquency at the Observation

สมร สามารถ**

■ บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี จำนวน 14 คน สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบมาตรวัดการกำกับอารมณ์ตนเอง และโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ดำเนินการทดลอง จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที วัดผลการทดลอง 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีบอนเฟอร์โรนี่

* บทความวิจัยนี้เป็นบทสรุปวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี" ในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาและได้รับทุนอุดหนุน วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

** วท.ม สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ปัจจุบันเป็นนักจิตวิทยาชำนาญการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ผศ.ดร. วรากร ทรัพย์วิระประณี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ประชา อินัง อาจารย์ที่ปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลอง มีคะแนนการกำกับอารมณ์แตกต่างจากกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและกลุ่มทดลองมีคะแนนการกำกับอารมณ์ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

■ ABSTRACT

The purpose of this study was to study the effects of cognitive behavior of group counseling on emotion regulation of Chonburi juvenile delinquency at the observation and protection center. The number of subjects in the research was 14 people, which were selected by a stratified sampling method. The subjects were categorized into two groups-the experimental group and the control group and each group had seven people. The subjects comprised 14 persons, selected by a stratified which assigned in to the experimental group and the control group; each group comprised of seven (n:7) and control (n:7) groups. The instruments used to collect the data were measurement test of emotion regulation behavior and cognitive behavior modification group counseling. The intervention was administered for 12 sessions. Each session lasted sixty minutes.

The research design was two-factor experiment with repeated measures on one factor, the study was divided into 3 phases; the pre-test phase, the post-test phase and the follow-up phase. The data was analyzed by repeated measures analysis of variable; one between-subjects variable, one within-subjects variable and followed by paired-different test by Bonferroni Procedure. The results of the study indicated that there were statistically significant differences were also found in the method applied toward the five percepts among the duration of the experiment at a significant level of .05 The level of the regulate behavior emotion modification of the students in the experimental and the control group were significant different in the five percepts when measured in the post-test and the follow-up phases. And the level of the emotion regulation behavior of the student in the experimental group of the post-test and the follow-up phases were significant different in the five percepts from those in the pre-test phase.

■ บทนำ

อารมณ์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต เนื่องจากอารมณ์มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม โดยเฉพาะเด็ก และวัยรุ่น กุลยา ตันติผลาชีวะ¹ (2553 หน้า 126)

¹ กุลยา ตันติผลาชีวะ.(2553). เข้าใจลูกกรักวัยรุ่น (พิมพ์ครั้งแรก) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนปัญญา จำกัด.

กล่าวว่าวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม ซึ่งหากวัยรุ่นไม่สามารถที่จะควบคุมหรือปรับตัวได้ก็จะแสดงออกในทางที่ไม่เหมาะสม สุขา จันทรเอม² (2544 หน้า 73) กล่าวว่า หากวัยรุ่นไม่สามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ได้ ก็จะทำให้เขาออกที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน จับกลุ่มมั่วสุม เล่นการพนัน มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง และใช้ยาเสพติด ดังงานวิจัยของศาสตราจารย์แพทริเซีย คอนร็อด³ (Professor Patricia Conrod) ที่กล่าวว่าอารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความเสี่ยงในการใช้ยาเสพติด โดยเฉพาะปัจจัยภายใน เช่น ความโดดเดี่ยว วิตกกังวล จะนำมาสู่การแสวงหาอารมณ์เพื่อให้เกิดอารมณ์ที่ต้องการ (Sensation Seeking) ความหุนหันพลันแล่น การกระทำโดยไม่ได้ไตร่ตรองก่อนกระทำ (Impulsiveness) ความวิตกกังวล (Anxiety Sensitivity) และความสิ้นหวัง (Hopelessness) อารมณ์เหล่านี้จะนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ หากเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและขัดต่อกฎระเบียบหรือกฎหมายของบ้านเมือง ทำร้ายเด็กและเยาวชนก็จะถูกจับกุมดำเนินคดี และหากบุคคลมีอายุตั้งแต่ 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปี บริบูรณ์ในวันที่กระทำความผิดและไม่ประกันตัว ก็จะถูกควบคุมตัวที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อารมณ์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดหรือถูกดำเนินคดีพบว่ามีความหลากหลายทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากถูกรอบคกรหรือพ่อแม่ปฏิเสธ

เมินเฉย มองข้ามความต้องการหรือความรู้สึกของเด็กและเยาวชน จึงส่งผลให้เกิดอารมณ์ ผิดหวัง เสียใจ สับสนและโกรธ ประสบการณ์ด้านลบจะนำพาเด็กและเยาวชนไปแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (สำหรับ จิตตินันท์,⁴ 2544 หน้า 23-24) ประกอบกับอารมณ์คับแค้นใจที่ถูกกดดัน ถูกรังแก จะทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองถูกทำร้ายอยู่ตลอดเวลา จึงเกิดความรู้สึกกลัว หวาดระแวง ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ทำร้ายตนเองไปสู่การหาความยุติธรรมให้กับตนเอง ซึ่งอารมณ์ดังกล่าวจะแสดงออกในลักษณะของพฤติกรรมต่อต้านและทำร้าย ขอบพาลหาเรื่อง ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ รังแกผู้อื่น ตำหนิผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่เป็นความผิดของตนเอง กลายเป็นเด็กที่อารมณ์เสียได้ง่าย และมักจะจงใจทดสอบกฎระเบียบอยู่ตลอดเวลา ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเด็กและเยาวชนจะไม่คิดว่าเป็นพฤติกรรมที่ต่อต้านและทำร้ายแต่คิดว่าเป็นการกระทำเพื่อตอบโต้คำสั่งหรือสถานการณ์ที่ไม่ถูกต้อง อารมณ์ของเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี เป็นอารมณ์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและขาดอิสรภาพ ไม่สามารถกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของตนเองได้และยังต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี เด็กและเยาวชนจึงเกิดความกังวล กลัว กลัวสถานที่ กลัวเพื่อนใหม่ จึงแยกตัว และนำไปสู่อารมณ์หงา เศร้า โดดเดี่ยว คิดถึงบ้าน และคิดถึงคนรัก หรือกล่าวได้ว่าเป็น

² สุขา จันทรเอม. (2544). จิตวิทยาเด็กเกร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

³ MAIA SZALAVITZSEPT, "The 4 traits That Put Kids at Risk for Addiction" *The New York Time*, SEPT.29, 2016, https://www.nytimes.com/2016/10/04well/family/the-4-traits-that-put-kids-at-risk-for-addiction.html?_r=0 (accessed Sept 29,2016)

⁴ สำหรับ จิตตินันท์ (2544) การปฏิบัติงานแบบสหวิชาชีพในการคุ้มครองเด็กที่ถูกทำรุนแรงและทอดทิ้ง (พิมพ์ครั้งแรก) กรุงเทพฯ: มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

อารมณ์ของคนที่ไม่มีความมั่นคงของจิตใจ ไม่มีความแน่ใจเกี่ยวกับความมั่นคงและความปลอดภัยของชีวิต อีกทั้งกลัวความผิดของคดีที่เกิดขึ้น กลัวการรับโทษและถูกควบคุมตัว กลัวถูกศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม (ธวัชชัย ไทยเขียว, 2545⁵) เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ โดยภาพรวมจึงมีภาวะสุขภาพจิตทางอารมณ์ที่ไม่ปกติ และมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัว เนื่องจากมีภาวะของความวิตกกังวล อารมณ์จึงสับสนและเปลี่ยนแปลงง่าย

ทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ โดยเน้นเรื่องการปรับเปลี่ยนความคิดเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม ผู้พัฒนาทฤษฎีนี้คือ Ellis และ Beck โดย Ellis⁶ เสนอเทคนิคการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ (Rational Emotive Behavior Therapy หรือ REBT) Ellis (1962) เชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราที่ปรับตัวไม่ได้เป็นเพราะเราคิดแบบไม่มีเหตุผล วิธีการบำบัด คือ เปลี่ยนแปลงความคิดของเราจากไม่มีเหตุผลให้มีเหตุผล ส่วน Beck (1976)⁷ มองว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะบุคคลมีความคิดในลักษณะไม่เหมาะสม ไม่มีเหตุผล หรือการพูดกับตนเองไม่มีเหตุผล ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นความเชื่อของเขาที่มีต่อตนเอง และต่อโลกที่เขาอยู่วิธีการบำบัดคือมุ่งที่จะปรับเปลี่ยนความเชื่อพื้นฐานมากกว่าที่จะมุ่งจัดการกับกรกล่าวกับตนเองตั้งนั้นรูปแบบของการบำบัดพฤติกรรมทางปัญญา จึงเชื่อว่าอารมณ์ที่ผิดปกติของคนเราเป็นผลมาจากการ

บิดเบือนความคิดหรือการประเมินเหตุการณ์ในชีวิตด้วยความคิดที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งความรู้สึกและความคิดนั้นมีความสัมพันธ์กัน และมักจะเสริมแรงซึ่งกันและกันจึงเป็นผลทำให้เกิดความบกพร่องทางอารมณ์และความคิด

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอารมณ์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกควบคุมตัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี โดยนำการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (Cognitive behavior therapy Counseling) มาช่วยพัฒนาทักษะด้านการรู้คิดให้กับเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ โดยมุ่งจัดการวิธีการรู้คิดเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภายในหรือปัญญาที่เกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความรู้ ทักษะคิด ความคาดหวัง อารมณ์และความรู้สึก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก โดยอาศัยเทคนิคต่าง ๆ เช่น การประเมินปัญหา (Assessing Cognitions) การเสนอตัวแบบ (Modeling) เทคนิคการฝึกทักษะ (Skill Training) การมอบหมายงานให้ทำ (Homework) การตั้งคำถาม (Question) การระดมความคิด เพื่อการเรียนรู้และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

■ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี

⁵ ธวัชชัย ไทยเขียว, ศิริประกาย วรปรีชา (2545) รายงานสาเหตุแนวทางและการป้องกันกรณีป้องกันการหลบหนีของเด็กและเยาวชน เอกสารกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (w2.djop.moj.go.th) เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 58

⁶ Ellis, A. (1962) *Reason and emotion in psychotherapy*. New York: Stuart

⁷ Beck, A.T. (1976). *Cognitive therapy and emotion disorder*. New York: International Universities Press.

■ ลมมศึกษาของการวิจัย

1. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการศึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมมีการกำกับอารมณ์ตนเองแตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง

2. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการศึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมมีการกำกับอารมณ์ตนเองแตกต่างกันในระยะติดตามผล

3. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการศึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีการกำกับอารมณ์ตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล แตกต่างกัน

■ วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 10-18 ปี จำนวน 14 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 10-18 ปี ที่สามารถอ่านออกและเขียนหนังสือได้ จำนวน 80 คน ตอบแบบมาตราวัดการกำกับอารมณ์ตนเองตนเองสำหรับเด็กและวัยรุ่น (The emotion regulation questionnaire for children and adolescents: ERQ-CA)

2. ผู้วิจัยนำแบบคำตอบ แบบมาตราวัดการกำกับอารมณ์ตนเองสำหรับเด็กและวัยรุ่น

(The emotion regulation questionnaire for children and adolescents: ERQ-CA) มาตรวจให้คะแนนและเลือกคนที่มีคะแนนต่ำสุดขึ้นไปได้จำนวน 14 คน

3. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบมาตราวัดการกำกับอารมณ์ตนเองสำหรับเด็กและวัยรุ่น (The emotion regulation questionnaire for children and adolescents: ERQ-CA) สินีนาฏ ไชยวงศ์ (2556)^๑ โดยผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.723

2. โปรแกรมการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยได้นำไป Try out กับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาที่เหมาะสมและหาข้อบกพร่องของโปรแกรม

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของการให้การศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวแปร

^๑ สินีนาฏ ไชยวงศ์ (2556) ผลของกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาแนวปัญญาพฤติกรรมนิยมต่อการกำกับอารมณ์ตนเองและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-measure analysis of variance) ซึ่งมีรูปแบบข้อมูลการทดลองดังแสดงตามตาราง

ตาราง รูปแบบข้อมูลการทดลอง

	Pretest	...	Post test	...	Follow up
a1	G1	...	G1	...	G3
a2	G2	...	G2	...	G3

ความหมายของสัญลักษณ์

a1 แทน กลุ่มทดลอง

a2 แทน กลุ่มควบคุม

b1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

b2 แทน ระยะหลังการทดลอง

b3 แทน ระยะติดตามผล

G1 แทน กลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

G2 แทน กลุ่มที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี จำนวน 80 คน ทำแบบมาตรวัดการกำกับอารมณ์ตนเองสำหรับเด็กและวัยรุ่น (The emotion regulation questionnaire for children and adolescents: ERQ-CA) แล้วเข้าสู่กระบวนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 14 คน สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 7 คน แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2. ระยะทดลอง กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา จำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที วันจันทร์ พุธ และวันศุกร์ ส่วนกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา โดยให้เข้าร่วมกิจกรรมตามปกติของทางสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี

3. ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบมาตรวัดการกำกับอารมณ์ตนเองฉบับเดิม เพื่อใช้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

4. ระยะติดตามผล หลังเสร็จสิ้นโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบมาตรวัดการกำกับอารมณ์ตนเองอีกครั้งเพื่อเป็นคะแนนในระยะเวลาติดตามผล (Follow Up) ฉบับเดิมอีกครั้ง นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนดิบ (Raw Score) การกำกับอารมณ์รายบุคคล คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดชลบุรี ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล		ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
1	17	22	27	1	20	21	23
2	22	24	28	2	17	19	22
3	21	24	27	3	15	18	21
4	15	24	28	4	21	21	23
5	14	23	28	5	21	22	23
6	17	23	26	6	18	20	21
7	14	23	27	7	20	21	22
รวม	120	163	191		132	142	155
$\bar{X}$	17.143	23.286	27.286		18.857	20.286	22.143
SD	3.237	0.756	0.756		2.268	1.380	0.900

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของ กลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 17.143,

23.286 และ 27.286 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 18.857, 20.286 และ 22.143 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

ระยะการทดลอง	วิธีการ	$\bar{X}$	SD	N
ระยะก่อนทดลอง	กลุ่มทดลอง (n=7)	17.143	3.237	7
	กลุ่มควบคุม (n=7)	18.857	2.268	7
ระยะหลังทดลอง	กลุ่มทดลอง	23.286	0.756	7
	กลุ่มควบคุม	20.286	1.380	7
ระยะติดตามผล	กลุ่มทดลอง	27.286	0.756	7
	กลุ่มควบคุม	22.143	0.900	7

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เยาวชน ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและ ของการทดลอง

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชน ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง	13	115.167			
- กลุ่ม	1	48.214	48.214	8.642*	.012
- ผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม	12	66.952	5.579		
ภายในกลุ่มตัวอย่าง	28	453.333			
- ระยะเวลาของการทดลอง	2	317.286	158.643	76.294*	.000
- ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง	2	86.143	43.071	20.714*	.000
- ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนภายในกลุ่มกับระยะเวลาของการทดลอง	24	49.905	2.079		
Total	41	568.500			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่ม

ทดลอง กลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผล

ระยะเวลา	Source of variation	df	SS	MS	F
ก่อนทดลอง	Between group	1	10.286	10.286	3.168
	Within group	36	116.857	3.246	
หลังทดลอง	Between group	1	31.500	31.500	9.704*
	Within group	36	116.857	3.246	
ติดตามผล	Between group	1	92.571	92.571	28.518*
	Within group	36	116.857	3.246	

$F_{.05}(1,29) = 4.18$

* $p < .05$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ weich – Satterthwaite (Howell,2007, pp. 459 – 460) ได้ค่า $df = 29$

จากตาราง 4 พบว่า

1. ระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2. ระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (จากตารางที่ 2 และตารางที่ 1) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.000

3. ระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (จากตารางที่ 2 และตารางที่ 1) พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.143

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

Source	SS	df	MS	F	P
Between Groups	28.476	6	4.746		
Interval	365.429	2	182.714	53.169*	.000
Error	41.238	12	3.437		

* $p < .05$

จากตาราง 5 พบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลอง ด้วยวิธีการทดสอบแบบ Bonferroni

ระยะเวลา	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	SD.Error	P
Posttest - Pretest	6.143*	1.122	.005
Follow up - Pretest	10.143*	1.262	.001
Follow up - Posttest	4.000*	.309	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า

1. เด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองมีการกำกับอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง กับระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย (จากตารางที่ 3 และตารางที่ 2) พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองเท่ากับ 6.143

2. เด็กและเยาวชนมีการกำกับอารมณ์ในระยะติดตามผล กับระยะก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย (จากตารางที่ 4-3 และตารางที่ 4-2) พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองเท่ากับ 10.143

3. เด็กและเยาวชนมีการกำกับอารมณ์ในระยะติดตามผล กับระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย (จากตารางที่ 4-3 และตารางที่ 4-2) พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองเท่ากับ 4.000

■ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมมีการกำกับอารมณ์ตนเองแตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง

2. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมมีการกำกับอารมณ์ตนเองแตกต่างกันในระยะติดตามผล

3. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการปรึกษา

กลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีการกำกับอารมณ์ตนเองในระยะก่อนทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล แตกต่างกัน

■ สรุปและอภิปรายผล

1. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมมีการกำกับอารมณ์ตนเองแตกต่างกันในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 กล่าวคือ ระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (จากตารางที่ 2) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.000 และระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (จากตาราง 2) พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการกำกับอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 5.143 ทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงแรกเด็กและเยาวชนยังไม่มีสมาธิที่ชัดเจนหรือผู้ให้การปรึกษา จึงไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและไม่เปิดเผยความรู้สึกของตนเอง เนื่องจากกลัวผลกระทบที่เกิดขึ้น กลัวการถูกลงโทษ และไม่มั่นใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นหรือทำในกลุ่มจะเป็นความลับเฉพาะในกลุ่มเท่านั้นหรือไม่ แต่ต่อมาเด็กและเยาวชนได้เห็นว่าไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด จึงทำให้กล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากขึ้น

ส่งผลให้สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์ และซักถามข้อสงสัยมากขึ้น นอกจากนี้เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการกลุ่มผู้วิจัย ได้สอบถามถึงการเปลี่ยนแปลงตนเองจากสมาชิกกลุ่มซึ่งทุกคนได้เห็นไปในทางเดียวกัน คือ พวกเขา รู้สึกได้ว่าตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น คือ ก่อนการเข้าร่วมกลุ่มสมาชิก รู้สึกโกรธและไม่ยอมรับสาเหตุของการถูกจับกุมดำเนินคดี และไม่ต้องการอยู่ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี เมื่อได้เข้ากลุ่มสมาชิกได้เรียนรู้ที่จะรับผิดชอบ ต่อการกระทำของตนเองมีการมองปัญหาในมุมมองที่แตกต่างออกไป ทำให้สมาชิกรู้สึกได้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพราะพวกเขาเป็นคนเลือกที่จะมองในมุมบวกและมองในมุมที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่าที่จะมองในแง่ลบและโทษคนอื่น โดยโปรแกรมการปรึกษากลุ่มทฤษฎี การปรับพฤติกรรมทางปัญญาจะมีแบบบันทึกประจำวัน การจำลองสถานการณ์ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้และสำรวจปัญหาอารมณ์ของตนเอง ทำให้เกิดการตระหนักรู้สามารถที่จะเผชิญปัญหาเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว อีกทั้งเด็กและเยาวชนได้พัฒนาความสามารถของตนเองในการกำกับอารมณ์ ทำให้สามารถมุ่งเน้นจัดการกับปัญหาในปัจจุบัน และเรียนรู้ที่จะประเมินพฤติกรรมของตนเองอย่างแท้จริง ตลอดจนเรียนรู้ที่จักวางแผนในการที่จะกำกับอารมณ์ของตนเอง สามารถจดจำประสบการณ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปประยุกต์ในการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองได้ สอดคล้องกับ ประทุม แป้นสุวรรณ^๑ (2545 หน้า 9-10) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลมารวมกลุ่มกันนั้น ย่อมก่อให้เกิด

ความรู้สึกว่ามีความรัก ความห่วงใย เข้าใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรคขึ้นก็ร่วมกันคิด ขณะที่กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตาม ทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา เนื่องจาก สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี ได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ตามโปรแกรมของ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้แก่ กิจกรรมครูที่ปรึกษา กิจกรรมบำบัดยาเสพติด กิจกรรมดนตรี และโปรแกรมการบำบัดเด็ก และเยาวชนตามสภาพปัญหาเฉพาะรายของ นักจิตวิทยา การให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ความรู้ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อพึงปฏิบัติ และ กระบวนการครอบครัวบำบัด แต่ไม่ได้รับโปรแกรม การปรึกษาที่ผู้วิจัยจัดขึ้น จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ย ของการกำกับอารมณ์ของเด็กและเยาวชนน้อยกว่า กลุ่มทดลอง จึงสรุปได้ว่า โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ช่วยให้เด็กและเยาวชนมีการกำกับอารมณ์ตนเองได้จริง

2. เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีการกำกับอารมณ์ตนเองในระยะก่อนทดลอง หลัง การทดลอง และติดตามผล แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือเด็ก และเยาวชนกลุ่มทดลองมีการกำกับอารมณ์ใน ระยะหลังการทดลอง กับระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย (จากตารางที่ 3) พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองเท่ากับ 6.143 รวมถึงในระยะติดตามผล กับระยะก่อน

^๑ ประทุม แป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา

การทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย (จากตารางที่ 3) พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองเท่ากับ 10.143 ทั้งนี้ เนื่องจากโปรแกรมมีกระบวนการให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ ตั้งแต่กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง กิจกรรมแบบบันทึกประจำวันที่ทำให้เกิดการตระหนักรู้ในอารมณ์ของตนเอง กิจกรรมสถานการณ์จำลองเหตุการณ์ต่าง ๆ และให้สมาชิกกลุ่มได้ร่วมกันฝึกวิเคราะห์และหาทางออกของปัญหาร่วมกัน กิจกรรมการปรับเปลี่ยนความคิดโดยการฝึกทักษะการยับยั้งความคิดซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนได้ทบทวนถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่ออารมณ์ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ และปรับปรุงตัวใหม่

สรุปว่า โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาส่งผลให้เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี มีการกำกับอารมณ์ของตนเองสูงขึ้นภายหลังการทดลองและยังสามารถคงพฤติกรรมในการกำกับอารมณ์ของตนเองได้ดีแม้ระยะเวลาจะผ่านไปหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ ก็ตาม

■ ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเข้าร่วมกลุ่มโปรแกรมการปรึกษากลุ่มครั้งแรก ผู้นำกลุ่มควรชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมจนกว่าเด็กและเยาวชนจะเกิดความไว้วางใจทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย จึงจะสามารถ

เปิดเผยตนเองได้อย่างเต็มที่

2. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาสามารถนำไปใช้ได้จริงและส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีการกำกับอารมณ์ตนเองดีขึ้น ดังนั้น บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล และครูที่ปรึกษา ควรถูกศึกษาและนำไปประยุกต์ร่วมกับกิจกรรมอื่นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนต่อไป

3. กิจกรรมที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษของโปรแกรมการให้การปรึกษาตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา คือ กระบวนการหยุดความคิดหรือการยับยั้งความคิดอัตโนมัติด้านลบเนื่องจากเด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ด้านลบค่อนข้างมาก จึงทำให้ยากต่อการปรับเปลี่ยนการรับรู้ใหม่ หรือการเรียนรู้ใหม่

■ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากเด็กและเยาวชนในสถานพินิจบางคนมีประสบการณ์ด้านลบที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนการรับรู้ได้ในช่วงเวลาอันสั้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาในรูปแบบอื่นที่เหมาะสม เช่น การปรึกษารายบุคคล

2. จากประสบการณ์ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่านอกจากจะพัฒนาการกำกับอารมณ์ตนเองของเด็กและเยาวชนแล้ว ในการวิจัยครั้งต่อควรศึกษาตัวแปรอื่นร่วมด้วย เช่น การคิดเชิงบวก ทักษะการแก้ไขปัญหา และการจัดการความเครียด เป็นต้น

3. เนื่องจากเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ มีข้อจำกัดด้านคดี เช่น คดีที่อัตราโทษสูง

พฤติกรรมคดีที่รุนแรง เสี่ยงต่อการถูกพิพากษาให้ส่งฝึกอบรมสูง เด็กและเยาวชนจึงมีความระมัดระวังตัวในการตอบคำถามหรือการแสดงออก ส่วนระยะเวลาการควบคุมตัว เนื่องจากสถานพินิจฯ เป็นสถานแรกรับเพื่อรอการตัดสินระยะเวลาในการควบคุมตัวจึงสั้นและขึ้นอยู่กับอัตราโทษของคดี เด็กและเยาวชนบางรายกระทำผิดในคดีเล็กน้อย แต่มีปัญหาด้านอารมณ์ เช่น คดีลักทรัพย์ หรือยาเสพติด แต่เด็กและเยาวชนมีประวัติการใช้ความรุนแรง ดังนั้นการจัดเด็กและเยาวชนเข้ากลุ่มในการให้การปรึกษาจึงจำกัดด้วยระยะเวลาซึ่งเสี่ยงต่อการถูกปล่อยตัวก่อนจะบำบัดครบโปรแกรม ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาโดยจำแนกข้อจำกัดดังกล่าวว่าส่งผลต่อการบำบัดแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

■ **บรรณานุกรม**

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2553). เข้าใจลูกกรักวัยรุ่น (พิมพ์ครั้งแรก) กรุงเทพฯ: 1 โรงพิมพ์เรือนปัญญา จำกัด.

สุชา จันท์เอม. (2544). จิตวิทยาเด็กเกร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สำหรี จิตตินันทน์. (2544). การปฏิบัติงานแบบสหวิชาชีพในการคุ้มครองเด็กที่ถูกทารุณกรรมและทอดทิ้ง (พิมพ์ครั้งแรก) กรุงเทพฯ: มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก.

ธวัชชัย ไทยเขียว, ศิริประกาย วรปรีชา. (2545). รายงานสาเหตุแนวทางและการป้องกัน กรณีป้องกันกรหลบหนี่ของเด็กและเยาวชน เอกสารกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ww2.djop.moj.go.th) เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 58

ประทุม แป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

สินีนาฏ ไชยวงศ์. (2556). ผลของกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวปัญญาพฤติกรรมนิยมต่อการกำกับอารมณ์ตนเองและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Beck, A.T. (1976). Cognitive therapy and emotion disorder. New York: International Universities Press.

Ellis, A. (1962) Reason and emotion in psychotherapy. New York: Stuart MAIA SZALAVITZSEPT, "The 4 traits That Put Kids at Risk for Addiction" The New York Time, SEPT.29, 2016, https://www.nytimes.com/2016/10/04well/family/the-4-traits-that-put-kids-at-risk-for-addiction.html?_r=0 (accessed Sept 29, 2016)

